

Naisekandmise MM 2018 Sonkajärvil

6.-7. juulil peeti Väike-Maarja valla sõprusvallas Soomes Sonkajärvil 23. naisekandmise maailmameistrivõistlused. Eestit esindasid seal ka sel aastal viljandlased Janno ja Anu Sild, kelle jaoks oli see juba 21. naisekandmisvõistlus.

Nemad olid ainus paar, kes võttis osa kõigist kuuteistkümnest, aastatel 1998-2013 Väike-Maarjas peetud Eesti esivõistlustest naisekandmises. Pärast seda on nad igal aastal osalenud MM-võistlustel Sonkajärvil. Selline väärikas võistlusajalugu pakkus neile näiteks eelmisel aastal, nende 20. naisekandmisvõistluste puhul võimaluse MM-võistluste avakõneks. Janno Sild tegi seda suurepäraselt soome keeles ja pälvis publikult tugeva aplausi.

Päris mitmel aastal on Janno ja Anu Sild naasnud Soomest medalite ja auhindadega. Seekord medalit küll ei tulnud, aga põhivõistlusel senioride seas saavutatud 5. koht on igati tubli ja märkimisväärne ning näitab nende jätkuvat püsimist naisekandmise lainel. Jõudu ja tahtmist neile naisekandmisvõistlustel osalemiseks ka edaspidi!

Ilve Tobreluts

Anu ja Janno Silla muljeid oma 21. naisekandmisvõistluselt:

„Reedel, 6. juuli varahommikul võtsime suuna taas Sonkajärvi poole. Ees ootas järjekordne MM-võistlus naisekandmises. Helsingist edasi sõites oli ilm sombune ja jahe, aga mõnikümmend kilomeetrit enne Sonkajärvile jõudmist ilm muutus ning oli ilus, päikeseline ja soe. Teekond möödus sujuvalt. Sonkajärvile jõudes nägime tuttavaid paiku ja inimesi. Taaskohtumise rõõm oli mõlemapoolne.

Õhtul kell 19 seisime juba sprindijooksu stardijoone taga. Tänavust sprinti jooksis 12 paari. Meie sprindijooksu aeg 49,9 sekundit tõi meile üheksanda koha. Esikoht läks Šveitsi ajaga 40,77 sekundit, teine koht Poola, kolmas koht jäi Soome.

Ööbimiseks oli meile eraldatud looduskaunis kohas Sonkakoski lähedal suvemajake, mis asus karestikulise jõe kaldal.

Laupäevane ilm töötas väga ilusat võistluspäeva, oli soe ja kuiv ning väljas 22 kraadi sooja. Meie ööbimiskoht asus võistluspaigast umbes 16 kilomeetri kaugusel, võistluspaika suundusime keskpäevaks. Päevakava nägi ette, et kell 15.55 toimub võistluse avamine ja rongkäik. Meil oli mitu tundi aega liikuda ringi laada- ja võistlusplatsil ning kohtuda tuttavate võistluskaaslastega, ürituse korraldajatega ja Sonkajärvi vallavanemaga. Võistluspaigas kohtusime juba varasemalt tuttavate Iisalmi raadiomeestega, kes tulid lahkesti juttu rääkima. Rahva seas liikudes kuulsime hüütavat oma nime, ümber pöördudes nägime Venemaa naisekandmispaari, kellega oli vastastikune rõõm kohtuda.

Kell 14 algavale võistkondlikule jooksule oli registreerunud 7 võistkonda. Võistkondliku kolmanda koha võitis kohalik võistkond Eversti Sandelsi tiim, teise koha sai võistkond Team British Alps ja esikoha võitis varasemaltki võitnud soomlaste võistkond Team Serti, eesotsas Joni Juntuneniga.

Laadaplatsile oli sisse seatud naisekandmise temaatiline restoranitelk. Teatavasti käib naisekandmise võistlusega kaasas legend naise röövimisest. Selles telgis oli peategelaseks röövlipealik Rosvo, kes võõrustas oma kaasaga kutsutud külalisi. Telgi peremees ja perenaine kostitasid tulijaid kerge söögi ja kodukaljaga. Ka meie saime kutse sinna telki ja sattusime istuma ühte lauda koos röövlipealik Rosvo ja tuntud Saksa blogija ning kirjanikuga. Sakslane küsitles Rosvot ja uuris naisekandmise tausta, intervjuu lõppedes küsitles ka meid ning tahtis kuulda meie lugu naisekandmise kohta.

Naisekandmise võistluste algusaastatel, kui me alustasime võistlemist Väike-Maarjas, olime seal võõrad, kuid aastatepikku võeti meid seal vastu väga sõbralikult ja soojalt. Nüüd, aasataid hiljem, käies Sonkajärvil, on sama soe ja sõbralik vastuvõtt võistluse korraldajate ja kaasvõistlejate poolt. Tulles pika maa tagant võõraste keskkonda ja leides eest vanu häid tuttavaid on alati meeldiv ja soe tunne nendega taas kohtuda. Kogu see seltskond moodustab ühe sõbraliku pere. Samasugune oli olukord ka Väike-Maarjas, kus aastatepikku võistlejad ja korraldajate tiim moodustasid hea seltskonna.

Laupäeval, 7. juulil kell 15.55 toimus naisekandmise maailmameistrivõistluste ametlik avamine ja rongkäik, kõik võistlejad olid rivistunud oma riigilipu taha. Nagu varasematelgi

aastatel, oli seekordki võistlejaid väga erinevatest riikidest: Austria, USA, Poola, Leedu, Venemaa, Prantsusmaa, Holland, Austraalia ja mujaltki. Kohalike pritsumeeste puhkpilliorkestri saatel tegime ringi pealtvaatajate ees ja seejärel suundusime ootama oma stardijärjekorda.

Nagu eelnevatel aastatel, olid meil ka seekord tehtud T-särgid, millel on Estonia, Väike-Maarja ja Sonkajärvi kirjad. Meie järjekorranumber oli 5, mistõttu ei tulnud oma starti pikalt oodata. Igas stardis oli rajal 3 paari. Rada oli varasematest aastatest tuttav sisaldades veetakistust ja kahte poomi. Jätkuvalt on meil naisekandmise stiiliks kantav risti üle kandja turja – selliselt alustasime 21 aastat tagasi ja jätkame tänaseni. Veetakistus oli, nagu alati, ehmatav, kuid sooja ilma tõttu üsna nauditav. Kuna möödunud aasta kukkumistrauma annab tänini tunda, siis sai rada läbitud teatud ettevaatlikkusega.

Põhivõistluse võitja, Leedu paar, tegi gladiaatorliku jooksu ja võitis ülekaalukalt eelnevate aastate maailmameistri Taisto Miettineni ees ajaga 1,05. Teise koha võitnud soomlaste aeg oli 1,08, kolmas koht läks šveitslastele ajaga 1,10. Meie võistlustulemus 1,35 tagas seniorklassis viienda koha.

Selleaastase võistlusega jäime väga rahule ning täname Väike-Maarja vallavalitsust toetuse ja heade soovide eest.“

Anu ja Janno Sild. Foto: Erakogu